

**UJEDINJENI
NARODI**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriju bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-06-90-AR73.4

Datum: 7. svibanj 2009.

Izvornik: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudac Patrick Robinson, predsjedavajući
sudac Mehmet Güney
sudac Liu Daqun
sutkinja Andrésia Vaz
sudac Theodor Meron

V. d. tajnika: g. John Hocking

Odluka od: 7. svibnja 2009.

TUŽITELJ

protiv

**ANTE GOTOVINE
IVANA ČERMAKA
MLADENA MARKAČA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAJEDNIČKOJ ŽALBI NA DRUGU ODLUKU PO ZAJEDNIČKOM
ZAHTJEVU OBRANE DA SE ODBACI DALJNJE POJAŠNJENJE TUŽITELJSTVA O
IDENTITETU ŽRTAVA**

Tužiteljstvo:

g. Alan Tieger
g. Stefan Waespi

Obrana:

g. Luka Mišetić, g. Gregory Kehoe i g. Payam Akhavan za Antu Gotovinu
g. Goran Mikuličić i g. Tomislav Kuzmanović za Mladena Markača
g. Steven Kay, g. Andrew Cayley i gđa Gillian Higgins za Ivana Čermaka

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po zajedničkoj žalbi Ante Gotovine, Ivana Čermaka i Mladena Markača (dalje u tekstu zajedno: zajednička obrana)¹ na "Drugu odluku po zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci Daljnje pojašnjenje tužiteljstva o identitetu žrtava", koju je Raspravno vijeće I (dalje u tekstu: Raspravno vijeće) donijelo 2. ožujka 2009. (dalje u tekstu: Oспоравана odluka).

I. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Dana 17. srpnja 2008. tužiteljstvo je podnijelo "Daljnje pojašnjenje tužiteljstva o identitetu žrtava" (dalje u tekstu: Daljnje pojašnjenje), uz koji je priložilo Izmijenjeni prilog 2 važećoj optužnici.² Osim što je ispravilo manje greške i dalo dodatne informacije o identitetu navedenih poznatih žrtava iz prvobitnog Priloga 2,³ tužiteljstvo je identificiralo 59 navedenih žrtava koje se brišu iz Priloga 2⁴ i "daljnjih 189 žrtava koje su predmet optužbi protiv optuženika".⁵ Prema tome, broj navedenih žrtava u Izmijenjenom prilogu 2 iznosio je 337.⁶ Dana 9. listopada 2008. Raspravno vijeće je donijelo "Odluku po zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci daljnje pojašnjenje identiteta žrtava koje je dostavilo tužiteljstvo" (dalje u tekstu: Odluka od 9. listopada 2008.), kojom je odbilo zajednički zahtjev obrane da se odbaci Daljnje pojašnjenje tužiteljstva (dalje u tekstu: Zahtjev od 24. srpnja 2008.).⁷

¹ Zajednička žalba obrane na Drugu odluku po zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci Daljnje pojašnjenje tužiteljstva o identitetu žrtava, 26. ožujak 2009. (dalje u tekstu: Zajednička žalba).

² Važeća optužnica u ovom predmetu je Izmijenjena spojena optužnica (*Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Izmijenjena spojena optužnica, 12. ožujak 2008. (dalje u tekstu: Optužnica).

³ Daljnje pojašnjenje, par. 3, Dodatak A. Prvobitni Prilog 2 (dalje u tekstu: Prilog 2) podnijet je 28. ožujka 2007. (*Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-PT, Pojašnjenje optužnice, 28. ožujak 2007., Prilog 2).

⁴ Daljnje pojašnjenje, par. 3, Dodatak B.

⁵ Daljnje pojašnjenje, par. 3, Dodatak C; Izmijenjeni prilog 2.

⁶ Daljnje pojašnjenje, par. 4.

⁷ Odluka od 9. listopada 2008., str. 8; *Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Zajednički zahtjev obrane da se odbaci daljnje pojašnjenje identiteta žrtava koje je dostavilo tužiteljstvo, 24. srpanj 2008.

Prijevod

3. Dana 12. studenog 2008. Raspravno vijeće je odobrilo zahtjev tri tima obrane za odobrenje da ulože žalbu na Odluku od 9. listopada 2008. (dalje u tekstu: Prva zajednička žalba).⁸ Dana 26. siječnja 2009. Žalbeno vijeće je odobrilo Prvu zajedničku žalbu i vratilo Odluku od 9. listopada 2008. Raspravnom vijeću na ponovno razmatranje u svjetlu grešaka koje je Žalbeno vijeće utvrdilo.⁹ Raspravno vijeće je donijelo Osporavanu odluku, kojom je ponovo odbilo Zahtjev od 24. srpnja 2008.¹⁰

4. Dana 26. ožujka 2009. zajednička je obrana uz odobrenje Raspravnog vijeća na temelju pravila 73(B) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik),¹¹ podnijela Zajedničku žalbu. Tužiteljstvo je odgovorilo 9. travnja 2009.¹² Zajednička obrana je dostavila repliku 17. travnja 2009.¹³

II. STANDARD PREISPITIVANJA

5. Žalbeno vijeće podsjeća da odluke u vezi s navodima o neodobrenim izmjenama priloga optužnice spadaju u odluke koje Raspravno vijeće donosi na temelju svojih diskrecijskih ovlasti.¹⁴ Osporavana odluka jedina je takva odluka, donijeta na temelju diskrecijskih ovlasti, i Žalbeno vijeće je mora uvažiti. To uvažavanje se temelji na činjenici da Žalbeno vijeće uvažava "direktna saznanja Pretresnog veća o svakodnevnom postupanju strana u postupku i praktičnim zahtevima predmeta".¹⁵ Da bi se uspješno

⁸ *Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Odluka po zajedničkom zahtjevu obrane za odobrenje da uložiti žalbu na odluku Raspravnog vijeća od 9. listopada 2008., 12. studeni 2008.

⁹ Odluka po zajedničkoj interlokutornoj žalbi obrane na odluku Raspravnog vijeća po zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci daljnje pojašnjenje identiteta žrtava koje je dostavilo tužiteljstvo, 26. siječanj 2009. (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog vijeća), par. 23.

¹⁰ Osporavana odluka, par. 9.

¹¹ *Tužitelj protiv Ante Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Odluka po zajedničkom zahtjevu obrane za odobrenje da uložiti žalbu na Drugu odluku po zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci daljnje pojašnjenje identiteta žrtava koje je dostavilo tužiteljstvo, 19. ožujak 2009. (dalje u tekstu: Odluka o odobrenju).

¹² Odgovor tužiteljstva na Zajedničku žalbu obrane na Drugu odluku po zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci daljnje pojašnjenje tužiteljstva o identitetu žrtava, 9. travanj 2009. (dalje u tekstu: Odgovor).

¹³ Zajednička replika obrane na Odgovor tužiteljstva na Zajedničku žalbu obrane na Drugu odluku po zajedničkom zahtjevu obrane da se odbaci daljnje pojašnjenje tužiteljstva o identitetu žrtava, 17. travanj 2009. (dalje u tekstu: Replika).

¹⁴ *Tužitelj protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-AR72, Odluka po molbi odbrane za dozvolu za ulaganje žalbe, 30. studeni 2001. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Galić*), par. 11-12, 17.

¹⁵ *Tužitelj protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR73.12, Odluka po žalbi Slobodana Praljka na nalog Pretresnog vijeća od 13. oktobra 2008. kojim se ograničava prevodenje dokaza odbrane, 5. prosinac 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Prlić i drugi*), par. 8 (izostavljeni navodnici i navodi); *Tužitelj protiv Zdravka Tolimira i drugih*, predmet br. IT-04-80-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi

Prijevod

osporila odluka donijeta na temelju diskrecijskih ovlasti, strana u postupku mora pokazati da je Raspravno vijeće napravilo "prepoznatljivu grešku" kojom je toj strani nanesena šteta. Žalbeno vijeće će poništiti neku diskrecijsku odluku raspravnog vijeća samo ako utvrdi da se ona (1) temelji na netočnom tumačenju važećih pravnih odredbi, da se (2) temelji na očito netočnom zaključku o činjenicama, ili da je (3) toliko nepravedna ili nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecijske ovlasti raspravnog vijeća.¹⁶

III. RASPRAVA

A. Argumenti strana u postupku

6. Zajednička obrana tvrdi da je Raspravno vijeće u Oспорavanoj odluci pogriješilo u utvrđivanju činjeničnog stanja i primjeni prava "tako što nije izuzelo 189 navedenih žrtava lišavanja života iz Daljnjeg pojašnjenja".¹⁷ Obrana, konkretno, tvrdi (i) da je Raspravno vijeće pogriješilo u utvrđivanju činjeničnog stanja kada je zaključilo da je tužiteljstvo popise Ministarstva unutarnjih poslova (dalje u tekstu: MUP) imalo u svom posjedu 27. srpnja 2007., a ne prije tog datuma;¹⁸ (ii) da je Raspravno vijeće pogriješilo u primjeni prava ne ocijenivši iznova Odluku od 9. listopada s obzirom na drugu grešku koju je utvrdilo Žalbeno vijeće, koje je od Raspravnog vijeća zatražilo da utvrdi je li tužiteljstvo moglo ranije dostaviti obavijest u vidu Daljnjeg pojašnjenja;¹⁹ i (iii) Oспорavana odluka je

u tolikoj mjeri nepravična i nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecijske ovlasti kojom je Raspravno vijeće prekršilo član 21(4)(a) [Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut)] zato što je pravo obrane da bude pravovremeno i detaljno obaviještena o prirodi i razlozima optužbi protiv nje ne može biti ostvareno tako što će tužiteljstvo četiri mjeseca poslije početka suđenja obavijestiti obranu o dodatnih 189 osoba za koje se tvrdi da su ubijene.²⁰

Radivoja Miletića na odluku Pretresnog vijeća o spajanju postupaka, 27. siječanj 2006., par. 4, u kojoj se poziva na *Tužitelj protiv Slobodana Miloševića*, predmeti br. IT-99-37-AR73, IT-01-50-AR73 i IT-01-51-AR73, Obrazloženje odluke po interlokutornoj žalbi tužioca na odbijanje zahteva za spajanje postupka, 18. travanj 2002., par. 3.

¹⁶ Vidi, između ostalog, Odluku u predmetu *Prlić i drugi*, par. 8 i sudsku praksu na koju se poziva u toj odluci.

¹⁷ Zajednička žalba, par. 1.

¹⁸ Zajednička žalba, par. 12(a), 13-23.

¹⁹ Zajednička žalba, par. 12(b), 24-27.

²⁰ Zajednička žalba, par. 12(c). *Vidi i id.*, par. 28-31.

Kao pravno sredstvo, Zajednička obrana od Žalbenog vijeća traži da poništi Oспораванu odluku i izda Raspravom vijeću nalog da tužiteljstvu ne dopusti da u izvođenje dokaza uvrsti 189 navedenih žrtava u Daljnjem pojašnjenju.²¹

7. Tužiteljstvo odgovara da Zajedničku žalbu treba odbaciti zato što Zajednička obrana nije pokazala postojanje bilo kakve prepoznatljive greške kojom je bilo kojem članu Zajedničke obrane nanijeta šteta.²² Konkretno, tužiteljstvo tvrdi da argument Zajedničke obrane u pogledu dana kada je tužiteljstvo došlo u posjed dokaznog predmeta D69 navodi na pogrešan zaključak i da Raspravno vijeće nije pogriješilo budući da se ograničilo na pregled dokumentacije dobivene u skladu s konkretnim Zahtjevom za pomoć.²³ Drugo, tužiteljstvo tvrdi da je "neutemeljen" argument Zajedničke obrane da je Raspravno vijeće pogriješilo u primjeni prava kada Odluku od 9. listopada nije ponovno ocijenilo s obzirom na to je li tužiteljstvo moglo ranije dostaviti obavijest o 189 žrtava lišavanja života.²⁴ Naposljetku, tužiteljstvo tvrdi da je Raspravno vijeće pravilno iskoristilo svoje diskrecijsko pravo dok se bavilo objema greškama čije postojanje je utvrdilo Žalbeno vijeće.²⁵

8. Zajednička obrana u replici tvrdi da je tužiteljstvo "prekršilo temeljno pravo obrane na obavijest i time nanijelo štetu optuženicima" jer je obavijest o 189 dodatnih žrtava lišavanja života moglo dostaviti godinu dana prije početka suđenja, a nije to učinilo. Zajednička obrana tvrdi da Daljnje pojašnjenje zbog toga mora biti odbačeno.²⁶

B. Analiza

9. Žalbeno vijeće je u Odluci Žalbenog vijeća zaključilo: (i) da je Raspravno vijeće pogriješilo u primjeni prava kada je izjavilo da tužiteljstvo nije imalo obvezu podnošenja Daljnjeg pojašnjenja, premda je u sudskoj praksi na Međunarodnom sudu rečeno da bi tužiteljstvo trebalo navesti identitet žrtava u mjeri u kojoj je to moguće;²⁷ i da je, shodno

²¹ Zajednička žalba, par. 32.

²² Odgovor, par. 1, 17-18.

²³ Odgovor, par. 1 (prva stavka), 3-9.

²⁴ Odgovor, par. 1 (druga stavka). *Vidi i id.*, par. 10-14.

²⁵ Odgovor, par. 1 (treća stavka). 15-16.

²⁶ Replika, par. 1.

²⁷ Odluka Žalbenog vijeća, par. 19.

tome, (ii) Raspravno vijeće propustilo ocijeniti je li tužiteljstvo moglo timovima obrane ranije dostaviti obavijest o dodatnih 189 žrtava lišavanja života, kako bi omogućilo pripremu djelotvorne obrane, i tako propustilo ocijeniti eventualnu štetu koja je timovima obrane time mogla biti nanijeta.²⁸

10. U Oспорavanoj odluci Raspravno vijeće, u vezi s greškama koje je utvrdilo Žalbeno vijeće, objašnjava da je znalo da "tužiteljstvo mora navesti imena navedenih žrtava lišavanja života u onoj mjeri u kojoj je to moguće".²⁹ S obzirom na zaključak Žalbenog vijeća da "[d]užnost tužiteljstva da imenuje žrtve koje navodi u mjeri u kojoj je to moguće logično nameće zaključak da to treba učiniti čim to bude moguće nakon što primi takve informacije kako bi omogućilo pripremu djelotvorne obrane",³⁰ Raspravno vijeće je u nastavku prešlo na ocjenu "stup[nja] štete koju bi obrana mogla pretrpjeti zbog obavijesti o informacijama sadržanim u Daljnjem pojašnjenju".³¹ S tim ciljem Raspravno vijeće je usporedilo popis žrtava iz Daljnjeg pojašnjenja s ranijim podnescima u tom predmetu i zaključilo da su "mnoge novonavedene spomenute žrtve u Daljnjem pojašnjenju" već bile navedene u tim ranijim podnescima, kao i da je tužiteljstvo izjavilo da su te žrtve navedene po imenu relevantne za točke 1, 6 i 7 Optužnice. Raspravno vijeće je, stoga, zaključilo da je "tužiteljstvo [...] objelodanilo informacije o identitetu nekih od 189 novoidentificiranih žrtava 10. ožujka 2008".³² Bez obzira na to, Raspravno vijeće je istaklo da Zajednička obrana sve do podnošenja Daljnjeg pojašnjenja 17. srpnja 2008. nije znala da su mnoge od dodatnih 189 žrtava "doista spomenute žrtve zločina navedenih u Optužnici" i, shodno tome, zaključilo da se "ne može isključiti mogućnost nanošenja štete obrani".³³ Prema tome, kao što tvrdi Zajednička obrana, Raspravno vijeće je zaključilo da podnošenje Daljnjeg pojašnjenja predstavlja slučaj zakašnjele obavijesti.³⁴

²⁸ Odluka Žalbenog vijeća, par. 20.

²⁹ Oспорavana odluka, par. 4.

³⁰ Odluka Žalbenog vijeća, par. 20.

³¹ Oспорavana odluka, par. 5.

³² Oспорavana odluka, par. 6.

³³ Oспорavana odluka, par. 6.

³⁴ Zajednička žalba, par. 27, u kojem se upućuje na Oспорavanu odluku, par. 7.

Prijevod

11. Raspravno vijeće je potom prešlo na razmatranje mogućih postojećih pravnih sredstava i zaključilo da je ta obavijest, premda je dostavljena znatno nakon što je tužiteljstvo započelo s izvođenjem svojih dokaza, ipak dostavljena "mnogo mjeseci prije njegovog okončanja".³⁵ U skladu s ranijom praksom u ovom predmetu, Raspravno vijeće je odlučilo da neće izostaviti 189 novonavedenih žrtava, već je, s obzirom na to da bi novonavedene žrtve, kao neimenovane žrtve, bile dio optužbi i da nisu dobivene dodatne informacije o njihovom identitetu, radije Zajedničkoj obrani ponudilo "dodatno vrijeme za eventualne daljnje pripreme, uključujući vođenje istraga, ako to bude potrebno" i odobrilo joj "mogućnost da se obrati Vijeću" u vezi s ovim pitanjem, ako to bude smatrala potrebnim.³⁶

12. Žalbeno vijeće zaključuje da je Raspravno vijeće uzelo u obzir da podnošenje Daljnjeg pojašnjenja 17. srpnja 2008. predstavlja slučaj "zakašnjele obavijesti". Polazeći od te zakašnjele obavijesti 17. srpnja 2008., Raspravno vijeće je potom ocijenilo eventualnu štetu koja bi mogla biti nanijeta Zajedničkoj obrani. Prema tome, bez obzira na to je li, kao što to Zajednička obrana tvrdi, najvažniji popis MUP-a bio u posjedu tužiteljstva 8. siječnja 2007. a ne 27. srpnja 2007. kao što je to zaključilo Raspravno vijeće,³⁷ Žalbeno vijeće zaključuje da je Raspravno vijeće postupilo u skladu s Odlukom Žalbenog vijeća. Žalbeno vijeće podsjeća da pitanje u vezi s kojim je dano odobrenje za ovu žalbu nije pitanje je li Raspravno vijeće pogriješilo u ocjeni toga kada je tužiteljstvo moglo obavijestiti Zajedničku obranu, nego je li Raspravno vijeće ocijenilo predstavlja li Daljnje pojašnjenje zakašnjelu obavijest i je li ocijenilo štetu koja bi mogla biti nanijeta Zajedničkoj obrani.³⁸ U vezi s ovim posljednjim, Žalbeno vijeće zaključuje da Raspravno vijeće ne samo da je razmotrilo postoji li eventualna šteta koja bi mogla biti nanijeta Zajedničkoj obrani, nego je, osim toga, predvidjelo i pravno sredstvo za takvu potencijalnu štetu ponudivši Zajedničkoj obrani dodatno vrijeme za daljnje pripreme i istragu, eventualno potrebno zbog prihvaćanja Daljnjeg pojašnjenja. Štoviše, Raspravno

³⁵ Oспоравана odluka, par. 8.

³⁶ Oспоравана odluka, par. 8-9. *Vidi* i par. 9: "ODOBRAVA obrani mogućnost da se obrati Vijeću bude li željela zatražiti dodatno vrijeme za daljnje pripreme ili ponovno pozvati svjedoke."

³⁷ Zajednička žalba, par. 13-14.

³⁸ Odluka o odobrenju, par. 3: "Vijeće je već zaključilo da je pitanje Prve odluke [od 9. listopada 2008.], konkretno pitanje eventualnog nanošenja štete obrani do čega je došlo zbog daljnjeg pojašnjenja, obuhvaćalo pitanje koje zadovoljava oba kriterija iz pravila 73 (B) Pravilnika."

Prijevod

vijeće je, na zahtjev Zajedničke obrane,³⁹ naložilo obustavu postupka u trajanju od pet tjedana kako bi Zajedničkoj obrani pružilo dodatno vrijeme za pripreme u vezi sa žrtvama koje su navedene u Daljnjem pojašnjenju.⁴⁰

13. S obzirom na gore navedeno, Žalbeno vijeće zaključuje da je Raspravno vijeće postupilo u skladu s Odlukom Žalbenog vijeća jer je: (i) razmotrilo pitanje je li tužiteljstvo Zajedničkoj obrani moglo ranije dostaviti obavijest o 189 dodatnih žrtava i zaključilo da je riječ o zakašnjoj obavijesti; i (ii) ocijenilo štetu koja proizlazi iz takve zakašnjele obavijesti i ponudilo pravno sredstvo.⁴¹

IV. DISPOZITIV

14. Na temelju gore navedenog, Žalbeno vijeće

ODBIJA Zajedničku žalbu.

Sastavljeno na engleskom i na francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na izvorniku/
sudac Patrick Robinson,
predsjedavajući sudac

Dana 7. svibnja 2009.
U Den Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

³⁹ *Tužitelj protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Zajednički zahtjev obrane za obustavu postupka, 4. ožujak 2009.

⁴⁰ Odluka da se Zajedničkoj obrani odobri dodatno vrijeme obznanjena je u sudnici 19. ožujka 2009. (T. 17216). Pismena odluka je izdana 23. ožujka 2009. (*Tužitelj protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Odluka po zajedničkom zahtjevu obrane za obustavu postupka, 23. ožujak 2009.).

⁴¹ Vidi Odluku Žalbenog vijeća, par. 20-21.